కథ

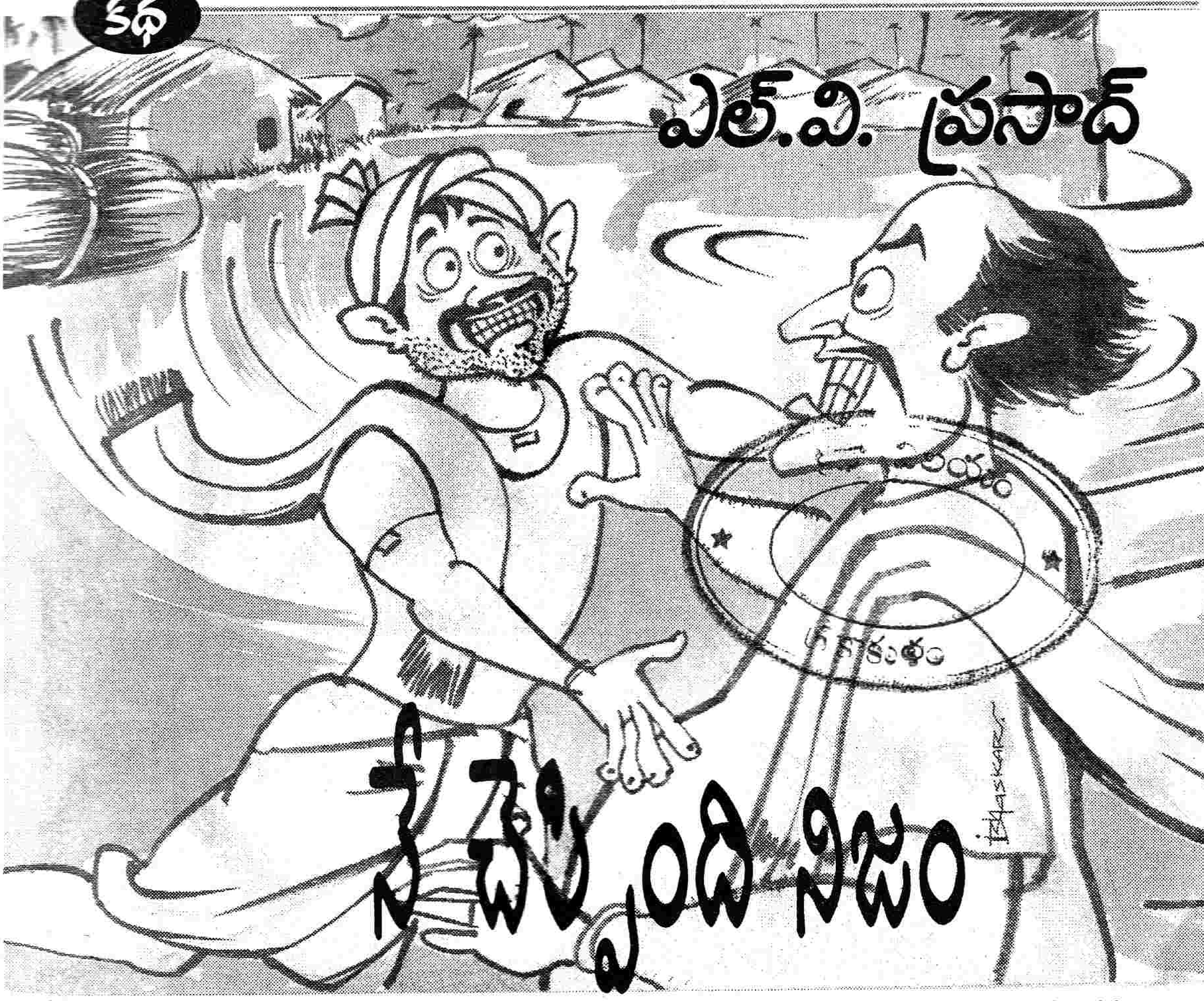

నే చెప్పింది నిజం

ఎల్.వి. ప్రసాద్

ఈ కథ చదివే పెద్దలకు, పిన్నలకు, మేధావులకు, మంచి మనసున్న మంచిమనుషులకు చేతులెత్తి దండం పెడుతున్నా. నిజం చెప్పాలంటే, నా కోసం, నా అవసరం కోసం, నే పుట్టిన కాడ్నుంచి ఇప్పటిదాకా ఎవ్వరికి దండం పెట్టిందిలా. నాకు బాగా సమస్యగా ఘూరిన ఆ ఊరి వెంకడి కోసం, మీ అందరికీ దణ్ణం పెడుతున్నా. మా ఊర్లో పిల్లా, పెద్దా, ముసలీ, ముతకా అందరూ వాడ్ని ఎర్రెంకడు అని అంటారు. నాకు మాత్రం ఆడ్ని అలా పిలవడం ససేమిరా ఇష్టం లేదు. నిజానికి వాడు చాలా తెలివిగల్లోడు. ఊరంతా ఎర్రెంకా అంటే, నేనొక్కడే తెలివిగల్ల ఎంకా అంటే. ఊరందరిదీ ఒక దారి, ఉలిపి[illegible] దారి అంటారని, నేను కూడా నలుగురితో పాటు. ఈ ఎర్రెంకడి ప్రశ్నలకు నా తల బద్దలై, కళ్లు పేలుతున్నాయి. అట్టాగని ఆడి ప్రశ్న తలతినేది కాదు. మెదడులో ఆలోచన పెంచేదే. ఆడి ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేక ఊరొదిలెల్లినోళ్లు చానా మందున్నారు. ఆడికో ధర్మసందేహం వుందట, నీకు ఎప్పుడు ఖాళీ వుంటదో సెప్పు పెద్దన్న, ఆ ప్రశ్న అడుగుతానంటాడు. వాస్తవానికైతే నేను ధైర్యస్థుడ్నే. ఆడంటే నాకు భయం లేదు కానీ, ఆడి ప్రశ్నంటేనే కాస్తంత. "వాడి ప్రశ్నేందంటే, చెబుతున్నా, చెబుతున్నా, చెప్పేస్తున్నా. జనమందరూ మంచి అనే మనిషి ఎవరు? జనమందరి చేత మంచి అనిపించుకోవాలంటే ఏం చెయ్యాలా? అని, ఓస్ అంతేనా ఈ మాత్రం ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పలేక మీ అందరికీ దణ్ణం పెడుతున్నాననుకుంటే పొరపాటే. ఫస్ట్ ఫస్టు నేను అట్టే అనుకొనే ఆడికి దొరికి ప్రాణాల మీదకు తెచ్చుకున్నా.

"ఏదేమైనా ఊసులాపి విషయానికొస్తా, మంచి పని చేస్తే జనమంతా మంచంటారు. అందులో ఆలోచించేదేముంది. దాదాపు ఈ ప్రపంచంలో మంచి మనిషి, నాలుగు అచ్చరాలు, నాలుగు మంచి మాటలు చెప్పి చక్కగా బ్రతకడానికి మార్గం చూపే మార్గదర్శకుడు బడి అయ్యోర్రు. అందుకే ఎర్రెంకడి ప్రశ్నకు సమాధానంగా బడి అయ్యోర్రు అని సెప్పినా, ఆ మాటతో "వస్తా పెద్దన్నా" అంటూ ఎర్రెంకడు ఎళ్లిండు. హమ్మయ్య బతికిపోయినా! ఎర్రెంకడి నుండి తప్పించుకున్నోళ్లలో మొట్టమొదటోడ్ని నేనే.

"సరిగ్గా రెండంటే రెండ్రోజులే పొద్దున్నే తలుపు తీసినా గుండె జల్లుమంది! అదురుగ్గా ఎర్రెంకడు. "ఏంటి పెద్దన్న అట్టా నీలుక్కుపోయినావు? నువ్వు సమాధానం సెప్పినంకా మన ఊరి ఇస్కూలు కాడికి పోయినా, కొత్తగా వచ్చిన హెడ్ మాష్టారమ్మగోరు మన బడికి వచ్చినంక బళ్లో పిల్లలకి భలే క్రమశిచ్చన నేర్పినా. పేదపిల్లలకు యూనిఫామ్ కొనిచ్చి అవసరమైతే ఫీజులు కూడా తనే కట్టినాదని, ఆమె వచ్చినంకే పదో తరగతిలో ఎన్నడు రాని జిల్లా సెకండ్ ర్యాంక్ వచ్చినాదని, ఆఫీసర్లు కూడా మెచ్చుకున్నారని ఆమె రాకతో ఊళ్లో పిల్లలంతా బాగుపడ్డారని చెబితివే" అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతున్న వెర్రెంకడి మాటలకు అడ్డు తగిలిన పెద్దన్న, "ఇప్పుడు ఆమె మంచితనానికి ఏం మచ్చొచ్చినాదిరా?" అన్నాడు.

ఆ మాటకు ఎర్రెంకడు "వస్తున్నా వస్తున్నా, ఆ మాటకే వస్తున్నా. ఆ బళ్లో పనిచేసే అయ్యోర్లని, బడి గంట కొట్టే టైంకి రమ్మని గంట కొట్టినంక వెళ్లమని, చదువులో ఎనకబడ్డ పిల్లలకు అవసరమైతే చెప్పిన పాఠం మళ్లీ చెప్పమని చెప్పినాదంట.

అంతే ఆ మాటతో అప్పటిదాకా నాలుగు గ్రూపులుగా వున్న అయ్యోర్లందరూ కలిసి కారాలు, మిరియాలు నూరుతూ ఆమె మీదకు పోయి 'ఏ ఉద్యోగస్తుడైనా టైంకి రావటం యాడైనా చూసినావా? నీకు పని లేకపోతే మాకు పని లేదా ఏందీ? లేక పోతే దేశాన్ని నువ్వొక్కదానివే బాగుచెయ్యాలని అనుకుంటున్నావా? ఇట్టా అయితే చానా ఇబ్బంది!' అని వాళ్ల ఇష్టం వచ్చినట్టు కాగితాలు రాసి మన యం.యల్.ఏ. పాపాల పాపారావుకి పంపినారంట.

"మంచి పని చేస్తే జనమంతా మంచి అంటారంటివే, పాపం మన ఊరి హెడ్ మాష్టారమ్మగోరి ఇసయంలో అట్టా కాలేదే. పెద్దన్నా పప్పులో కాలేసినావు కానీ మళ్లీ ఇంకో ఛాన్స్ ఇస్తున్నా. ఈ సారి కరెక్ట్ సమాధానం చెప్పాలా..."

పెద్దన్నకు మళ్లీ వెర్రెంకడి సమస్య మొదలైంది. చేసేదేమీ లేక మరో సమాధానం చెప్పినా. 'డాక్టర్ వృత్తి చాలా మంచిది. కావాలంటే మనూరి డాక్టర్‌ని చూసినావా. ఆయన ఈడికొచ్చినంక రోగులకు ధైర్యం వచ్చినాది. పేదోళ్లకి దేవుడొచ్చినాడని అందరూ అనుకుంటున్నా. అర్ధరాత్రి అపరాత్రి అని చూడకుండా, ఎవరు ఎప్పుడు తలుపు తట్టినా వైద్యం చేస్తున్నాడని అందరూ అనుకుంటున్నారు. ఆ మాట నా చెవిన పడలే ఏంది? కావాలంటే అట్టా ఆసుపత్రికి పోయి చూసిరా" అని ఆ పూటకు వెర్రెంకడి నుండి తప్పించుకున్నాడు పెద్దన్న.

"ముచ్చటగా మూడోరోజు మళ్లీ వెర్రెంకడు పెద్దన్న గుమ్మం ముందు ప్రత్యక్షం! పెద్దన్నకు గుండె జారిపోయినాది. ఇరవై యేళ్ల క్రితం సచ్చిన నాయనమ్మ గుర్తొచ్చినాది. అది సచ్చి ఎర్రెంకడిలో దూరిందేమో అనుకున్నాడు. ఏది ఏమైనా, చిక్కకుండా వుండాలే కానీ, చిక్కినంక చేసేదేముంది? "ఏమిరా వెంకా?" అని పలకరించినాడు.

"పెద్దయ్యా, ఈ సారి కూడా నువ్వు పప్పులో కాలేసినావు. ఎట్టాగంటావా? ఊళ్లో కలరా, టైఫాయిడ్, మలేరియా వచ్చినాదా? దాంతో ఊళ్లో పెద్దమనుషులంతా కన్నెర్ర చేసినాది, మాంచి మేకపోతును బలిస్తేకానీ అమ్మోరు శాంతించదని మేకపోతుని బలిచ్చి జాతర చేస్తిమే. జాతర సంగతి అమ్మోరెరుక జబ్బులు మాత్రం తగ్గలేదు! అసలు ఆ జబ్బులకు కారణం అమ్మోరు కాదు, ఆవకాయ కాదు, ఊళ్లో మంచినీటి కుంటలో పశువుల్ని మునగనియ్యొద్దని, బహిర్భూమికి మరుగుదొడ్లు కట్టించుకోమని, రోడ్డు పక్కన ఈగలు ముసిరే తినుబండారాలు తినొద్దని పరిశుభ్రతను పాటించమని డాక్టర్ చెప్పినాడు కదా దాంతో ఊర్లో వున్న పెద్దమనుషులు, రైతులు అందరూ ఏకమై "అబ్బో ఈనొక్కడే శుభ్రంగా వుంటే మనమంతా మురిగ్గా వున్నామా ఏంది? తాతలనాటి నుండి మనూరి పశువులు ఆడ్నే మునుగుతున్నాయి. మునుగుతాయి కూడా. నోర్లేని పశువులు చెర్లో ఓమూలన మునిగితే ఆ నీళ్లకేమొచ్చినాదంట, జబ్బు వస్తే మందులియ్యటమే అతని పని, ఈ సారి అట్టా నోరు పారేసుకుంటే బాగుండదు" అని చెప్పినారు.

"అసలు విషయం మరిచి పోయినా కోళ్లు తింటే బర్డ్ ఫ్లూ, వేటమాంసం తింటే ఆంత్రాక్స్ వస్తుందని కొంతకాలం ఎవ్వరూ తినొద్దని, మన ఊరి డాక్టర్‌గోరు మీటింగ్‌లో చెప్పినాడని మటన్ కొట్టు మస్తాన్, కోళ్ల కరీమ్ ఏకంగా మీటింగ్ మీదకే కత్తులెత్తుకొచ్చినారు. జనమంతా అడ్డుకోబట్టి పాపం, డాక్టర్‌గోరు పేణాలతో బయటపడ్డాడు. జబ్బులు రాకుండా జాగ్రత్తపడమని చెప్తే, జబ్బు వచ్చినంక మందులియ్యటమే ఆయన పని అంటారే! ఏం పెద్దన్నా, జనాలకు మంచి చేత్తే జనమంతా మంచి అంటారంటివే, మరి డాక్టర్‌గోరి ఇసయంలో అట్టా జరిగినాదేది. అట్టా కాదు గాని ఇంకో మనిషని చెప్పు పెద్దన్నా!" వెర్రెంకడి విశ్లేషణకు గుండె మరింత జారింది. నిజంగా ఈడు సచ్చిన మా ముసల్దే. అయినా ఎర్రెంకడికి ఒక్కసారి దొరికినంక అటో, ఇటో తేలిందాకా వదలడు. చేసేదేమీ లేక ఆకాశం వైపు చూసి ఆలోచనలో పడ్డా.

"ఆ గుర్తొచ్చినాది రాజకీయనాయకుడు!" అని చెప్పినా.

దాంతో వెర్రెంకడు నా ముఖం వైపు తన కుడిచేతిని చూపిస్తూ పడి పడి నవ్వాడనుకో, ఆడి నవ్వుతో కోష్టంలో కట్టేసిన బర్రెలు, ఆవులు తాళ్లిప్పుకొని తలోదిక్కుకూ పారిపోయినాయి. గంపకింద కోళ్లు గంపను తన్ని మరీ చెట్లెక్కి, ఏం జరుగుతోందోనని కొమ్మలచాటున నక్కినక్కి చూస్తున్నాయి. ఉయ్యాల్లో పిల్లాడు మాత్రం ఉలిక్కి పడిలేచినాడు.

ఇంత జరుగుతున్నా వెర్రెంకడి నవ్వు మాత్రం ఆపలేదు. నవ్వుతూనే "ఓ పెద్దయ్యా, అట్టా కాదులే ఇంకో మాట చెప్పు" అని వెటకారంగా అన్నాడు. ఆడి నవ్వులో దాగున్న నిజం నాకర్థమైంది.

వెర్రెంకడి బాధ తప్పాలంటే ఏం సమాధానం చెప్పాలబ్బా ! ఐడియా వెర్రెంకడికి పోలీసులంటే మా చెడ్డ భయం. ఆ మాట చెబితే కానీ వెర్రెంకడు తన జోలికి రాడనుకున్నాడు. "ఒరే వెర్రెంకా, ఆ వెటకారపు నవ్వాపు నీ ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం 'పోలీస్' అన్నాడు.

అంతే! లాడెన్ పేరు చెబితే బుష్ ముఖం ఎట్టా రంగులు మారిద్దో అట్టా మారినాది, వెర్రెంకడి ముఖం. విఠలాచారి దర్శకత్వంలో దయ్యం మాయమైనట్టు క్షణాల్లో వెర్రెంకడు మాయమైనాడు. హమ్మయ్యా, ఈ దెబ్బతో వెర్రెంకడు ఈ పరిసరాలకు రాడనుకున్నాడు పెద్దన్న. కానీ మనస్సులో ఎక్కడో మినుకుమినుకుమనే భయం. ఎట్టాగైతేనేం కొద్దిరోజులపాటు ఊపిరి పీల్చుకోవచ్చు అనుకున్నాడు. సరిగ్గా వారమంటే వారమే పొద్దున్నే పెద్దన్న తలుపు తీసినాడు. దట్టంగా మంచు ఇంటి ఎదురుగా వరిగడ్డి వాము, దాని పక్కనే దిష్టిబొమ్మ.

"ఇంటి ముందు దిష్టిబొమ్మ పెట్టినారేందిరా? తీసి పొలంలో పెట్టండి" అంటూ పాలేరుని కేకేసినాడు. ఎంతకీ పాలేరు రాక పోయేసరికి పెద్దన్న మంచుతెరలని నెట్టుకుంటూ దిష్టిబొమ్మని తియ్యడానికి పోయినాడు. దిష్టిబొమ్మ ఎత్తబోయినాడు.

"ఏంది పెద్దన్నా బొత్తిగా మనుషుల్ని మర్చిపోయినావే" అనే మాటలు పెద్దన్న చెవినపడ్డాయి. ఆ గొంతు వెర్రెంకడిదే అని గమనించిన పెద్దన్న చుట్టూ చూడసాగాడు.

మళ్లీ వెర్రెంకడు "ఓ పెద్దన్నా, నీ ఎదురుగానే వున్నా. నువ్వు దిష్టిబొమ్మ అనుకుంటున్నావే అది దిష్టిబొమ్మ కాదు, నేనే. నీ అందాల వెర్రెంకడ్ని" అని ముసిముసి నవ్వులు నవ్వుకున్నాడు.

ఆ షాక్ నుంచి తేరుకున్న పెద్దన్న, "ఒరే వెర్రెంకా విపరీత

అంతే! లాడెన్ పేరు చెబితే బుష్ ముఖం ఎట్టా రంగులు మారిద్దో అట్టా మారినాది, వెర్రెంకడి ముఖం. విఠలాచారి దర్శకత్వంలో దయ్యం మాయమైనట్టు క్షణాల్లో వెర్రెంకడు మాయమైనాడు. హమ్మయ్యా, ఈ దెబ్బతో వెర్రెంకడు ఈ పరిసరాలకు రాడనుకున్నాడు పెద్దన్న. కానీ మనస్సులో ఎక్కడో మినుకుమినుకుమనే భయం. ఎట్టాగైతేనేం కొద్దిరోజులపాటు ఊపిరి పీల్చుకోవచ్చు అనుకున్నాడు. సరిగ్గా వారమంటే వారమే పొద్దున్నే పెద్దన్న తలుపు తీసినాడు. దట్టంగా మంచు ఇంటి ఎదురుగా వరిగడ్డి వాము, దాని పక్కనే దిష్టిబొమ్మ.

మైన పొగమంచులో ఇంత పొద్దున్నే ఎట్టా వచ్చినావురా?"

"పొద్దున కాదు పెద్దన్నా రాత్రే వచ్చినా. ఆ జామున నిద్రలే పటమెందులే అని గడ్డివాము కాడ కూర్చున్నా, ఏమీ లేదు పెద్దన్నా, నువ్వు మళ్లీ పప్పులో కాలేసినావని చెప్పటానికి వచ్చినా. ఏంది పెద్దన్నా, ఆముదం తాగినట్టు ముఖం అట్టా పెట్టినావు చెబుతా యినుకో. జనాలకు మేలు చేస్తే జనమంతా మెచ్చుకునే మనిషి పోలీస్ అని చెప్పినావు కదా! నీ మాట ఖాయం చేసుకొని ఊళ్లోకి పోయినానో లేదో, రోడ్డు నిండా గుంపులుగుంపులుగా జనం, ఆ జనాన్ని నెట్టుకొని జనంలోకి పోయినా. మనసు చలించిపోయినాదనుకో. తెల్ల సుమో కారు రోడ్డు పక్కనే గుడిసెలేసుకున్న బడుగోళ్ల ఇళ్లలోకి దూసుకు పోయి నలుగురు పేణాలను తీసింది. దాంతో అంకుశంలో హీరో రాజశేఖర్ మల్లే కొత్తగా వచ్చిన ఎస్.ఐ.గోరు బడుగోళ్లదైనా బలిసినోడిదైనా ఒకే పేణం, ఒకే రక్తం వాళ్ల పేణాలకు లెక్కకట్టి డబ్బులు కక్కిస్తానని, పేణాలు తీసినోడ్ని శిక్షిస్తానని, సుమో నడిపిన కుర్రోడికి సంకెళ్లేసి మరీ పోలీస్ స్టేషన్‌కి తీసుకెళ్లిండు.

"అప్పుడు సూడు పెద్దన్నా, ఆడున్న జనమంతా "యస్.ఐ. జిందాబాద్, యస్.ఐ. జందాబాద్" ఒకటే కేకలు. ఊరిని కాపాడే మగాడొచ్చాడని ఒకటే గుసగుసలు. అయినా ఏమి జరిగిద్దోనని నేను కూడా పోలీస్ స్టేషన్‌కెళ్లి పడమటేపున్న కిటికీలో నుండి తొంగి తొంగి చూస్తున్నా, తీరా యస్.ఐ. గోరు స్టేషన్‌కొచ్చేసరికల్లా, ఏకంగా యస్.ఐ. కుర్చీలోనే కూర్చొని తాపీగా చుట్ట కాలుస్తూ మన యం.యల్.ఏ. పాపాల పాపారావుగోరు.

"నిద్రపోయే మనిషి మీద పులి పడ్డట్టు బిత్తరపోయిన పోలీసాయన, "నమస్తే సార్ మీరేంది ఇక్కడ? కబురుపెడితే నేనే వచ్చేవాడ్ని కదా ఏం పని మీద వచ్చారండీ అన్నాడు?"

"దాంతో మన పాపాల పాపారావు గోరు "అబ్బో ఏం తెలివిగా మాట్టాడుతున్నావే, పోలీసు అనిపించ్చినావు, ఆడెవురనుకున్నావు?"

"సార్ వాడు" అని చెప్పబోయిన యస్.ఐని, "ఏమయ్యా వాడు వీడు అని నోరు పారేసుకుంటున్నావే, నోరు జాగ్రత్త , నువ్వు సంకెళ్లేసింది ఎవరనుకున్నావు! మన నియోజకవర్గానికి వాడు నా వారసుడు"

"ఖంగు తిన్న యస్.ఐ కి నోట మాట రాలేదు. అయినా ధైర్యం తెచ్చుకొని "సార్ తమరి కుమారుడు నలుగురు ప్రాణాలు పొట్టన పెట్టుకున్నాడు" అని ఏదో చెప్పబోతున్న అతని మాటలకు అడ్డుతగిలి, "అయితే నలుగురికీ నాలుగు లచ్చలు పడేస్తాను. ఇంద నీ వాటా. ఏం పోలీసువయ్యా, ఇట్టాగైతే ఎట్టా బతుకుతావు? కాస్త మంచీమర్యాదా వుండాలి. నీతీ, నిజాయితీ అంటే మూటా, ముల్లే సర్దుకుపోవాల జాగర్త!" అంటూ నోటికొచ్చినట్లు మాట్లాడి వాళ్ల కొడుకును దర్జాగా తీసుకొని పొయ్యిండు.

"చూడు పెద్దన్నా. గంట ముందు యస్.ఐ. జిందాబాద్ అని జనమంతా జైకొట్టారు. ఆ జనం ఎన్నుకున్న నాయకుడేమో చీ కొట్టె! ఇదెట్టా కుదురేది కాదు కాని ఇంకేదైనా చెప్పరాదా?"

"వెర్రెంకడి ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పలేమని, తెలిసి పులి నోట్లో తలపెట్టడమంటే ఇదే మరి. తలపెట్టినాక ఊరుకుంటే పోయేది మన తలే. పెట్టినంక ఎలాగైనా బయటపడాల్సిందే.

ఆలోచించే కొద్దీ కళ్లు బైర్లు కమ్మి ఊరంతా చీకటైంది. చిమ్మచీకటి. ఆ చీకట్లో కళ్లకు గంతలు కట్టుకొని ఓ దేవత, ఆ న్యాయదేవత గుర్తొచ్చింది.

ఏ మాత్రం ఆలస్యం చెయ్యకుండా వెర్రెంకడి కోసం వేట ప్రారంభించిన చెరువు గట్టు మీద నేరేడు కాయలు కోస్తున్నాడని పుల్లలేరుకొస్తున్న పుల్లమ్మ చెప్పినాది.

క్షణాల మీద చెరువు గట్టుకు చేరినా. అదిగదిగో అల్లంతదూరాన దున్నపోతు మీద కూర్చొని, వెర్రెంకడు దర్జాగా వస్తున్నాడు. ఆడు నన్ను పెట్టే బాధలు చూస్తే యమధర్మరాజే వెర్రెంకడి రూపంలో వస్తున్నాడేమో అనుకున్నా, ఏదేమైనా ఈ పూటతో వెర్రెంకడి బాధ వదులుద్ది, బుద్ధుంటే ఇట్టాంటి చిక్కు ప్రశ్నల్లో చిక్కుకొని చితికి పోకూడదనుకున్నాడు!

"ఒరే వెర్రెంకా!ఈ దెబ్బతో నీకు నాకు చెల్లు నీ ప్రశ్నకు సరైన సమాధానం సత్యమేవ జయతే అంటూ అన్యాయం, అధర్మం చేసేటోళ్ళను న్యాయదేవత సాక్షిగా నిలదీసి వాళ్ళ నిగ్గుతేల్చి శిక్ష పడేటట్టు చేసే లాయర్ వృత్తి చాలామంచిది. జనమందరికి మేలు చెయ్యొచ్చు." ఆ మాట పూర్తి అయ్యేలోపే వెర్రెంకడు హ్హి.. హ్హి... హ్హి... ఒకటే నవ్వులు... వాడి నవ్వుతో పెద్దన్నకుయాడ్నోకాలినాది "ఒరే వెర్రెంకా!అట్టా నవ్వితే బాగుండదు మర్యాదగాచెప్పి నవ్వు."

"ఊరుకో పెద్దన్నా! నీది మరీ ఇద్దూరం నువ్వుకూడా నన్ను ఎర్రెంకడనుకుంటున్నావా ఏంది? ఎందుకు నవ్వినానో చెబుతా ఇను. ఊరంతాచూస్తుండగానే నడి ఊళ్ళో మంత్రిగోరిని కత్తులతో, తుపాకులతో దాడిచేసి ప్రాణాలు తీసినోడ్ని, మనిషిని మనిషి చంపుకోవడం రాక్షసత్వం, మానవత్వమే మనిషితత్వం, అని న్యాయదేవత సాక్షిగా వాదించి శిక్షపడేటట్టు చేసిన లాయర్ని, వారం తిరక్కముందే అదే నడివీధిలో అల్లరిమూకలుచంపలేదా, దాంతో ఆయన పెళ్ళాం బిడ్డలు వీధిన పడిన విషయం నాకు తెల్దా ఏంది. భలే వాదిచ్చిండు లాయర్ అంటే ఈయనే... ఇట్టాంటోళ్ళుంటే న్యాయం ఎన్నాళ్ళైనా బ్రతికుంటుంది. అని పత్రికలు ఫోటోలతో మరీ పొగిడితిరే. చివరకు ఆయన చూపిన న్యాయం, ఆయన చేసిన ధర్మం ఆయనకేమైనా అక్కరకొచ్చినాదా! మంచి చేస్తే మంచంటారంటివే. ఏంది పెద్దన్నా ఇదేనా మంచంటే భలే చెప్పినావులే! ఎందుకులే పెద్దన్నా ఈ ఎర్రెంకడి

చేతిలో ఓడిపోయినానని ఒప్పేసుకో. ఈ ప్రశ్న ఎత్తుకొని నాకు దిక్కున్నకాడికి పోతా." ఆడి మాటలు పెద్దన్నలో మరింత పట్టుదలను పెంచాయి. ఒక వేళ పెద్దన్నా ఒప్పుకున్నా తన మనస్సు మాత్రం ఒప్పుకోదు, తన మనస్సును కాదని తానొప్పుకున్నా తన మనస్సు మాత్రం తనని బ్రతకనియ్యదని తెలుసు. ఎట్టాగైనా వెర్రెంకడికి సరైన సమాధానం చెప్పాలని నిర్ణయించుకొని జొన్న చేలో జొన్న కంకులు కోస్తున్నా కంకులు కోస్తున్నానన్న మాటే కానీ వెర్రెంకడి ప్రశ్న నా మీపు మీదెక్కి నాట్యం చేస్తున్నట్టుంది. అదేందోకానీ ఏ జొన్నకంకిలో చూసినా వెర్రెంకడే, ఆడు నన్ను చూసి ఎగతాళిగా నవ్వుతున్నట్టే వుంది. వెర్రెంకడి మాటల్లో కూడా నిజం లేకపోలేదు, అయితే వీడిప్రశ్నకు సమాధానం ఏందబ్బా ఆలోచనలో పడ్డ పెద్దన్నకు విశ్వమంతా శూన్యంగా వుంది. ఎట్టాగైనా వీడికి సమాధానం చెప్పాలి, లేకపోతే ఇన్నాళ్లు పెద్దన్నా పెద్దన్నా అని పిలిచే ఊళ్లో జనం చిన్నన్నా చిన్నన్నా అని పిలిస్తే భరించలేను. రోజులు గడుస్తున్నాయి. వెర్రెంకడి గడువు దగ్గరకొస్తుంది. చేసేదేమీలేక ఊరి బయటవున్న ఎలుకల గుహలో దాక్కున్నాడు. రెండు రోజుల నుంజి పచ్చి మంచినీళ్లు కూడా ముట్టని పెద్దన్నను గమనించిన ఎలుకలరాజు నేరుగా పెద్దన్న దగ్గరకొచ్చి "పెద్దన్నా! పెద్దన్నా! రెండు రోజుల నుండి నిన్ను గమనిస్తున్నాను. ఏదో పెద్ద సమస్యలో వున్నట్టున్నావే, మరోలా అనుకోనంటే నీ సమస్యేందో చెప్పరాదా! ఇంత పెద్ద మనుషులం! మా వల్లే కానిది చిట్టెలుకవు నీ వల్లేమౌతుందని అనుకుంటున్నావా ఏంది? ఏమో చెప్పలేము. ఏపుట్టలో ఏ పాము వుంటుందో!" అంది ఎలుకలరాజు. ఆ మాటలు పెద్దన్నకు కొంత ఆశను కల్పించాయి. తన సమస్యను చిట్టెలుకతో పూసగుచ్చినట్లు చెప్పాడు.

"కిచ్ కిచ్ కిచ్" అని హేళనగా నవ్వి తనమూతిని వీలైనంత ముందుకు చాపి రెండు పళ్లు చూపిస్తూ "కిచ్ కిచ్ కిచ్" మని హేళనగా ఇకిలించింది. "ఓస్ ఇంతేనా ఈ మాత్రం దానికి ఇంత గాబరా ఎందుకు పెద్దన్నా నీ సమస్యకు సరైన సమాధానం నా కథే" అంటూ తన కథను ప్రారంభించింది.

"పుట్టుకతో నాకు నాలుగు తోకలుండేవి ఎవ్వరికీ రాని ఈ అరుదైన రూపం చూసి నాలో గర్వపడేదాన్ని, చాలా మంది జనం ఆశ్చర్యంగా చూశారు. పత్రికల్లో కూడా నా ఫొటో వేసి భలే భలే మెచ్చుకున్నారు. రోజులు గడిచే కొద్దీ కొందరు "నాలుగు తోకల ఎలుక నాలుగు తోకల ఎలుక" అని హేళన చేసేవారు. దానితో విసిగి నేను, దర్జీ దగ్గరకెళ్లి ఒక తోకను కత్తిరించుకున్నాను. మళ్లీ అదే జనం "మూడు తోకల ఎలుక మూడు తోకల ఎలుక" అని యధావిధిగా గేలిచేసే వారు. ఏందబ్బా ఈ మనుషుల మనస్సులు అనుకొని ఎలాగైనా జనమందరూ ఇష్టపడేలా జనమందరిచేత మంచి అనిపించుకోవాలని మరో తోకను కత్తిరించుకున్నాను. ఏమాత్రం లాభంలేదు. కానీ జనంలో మార్పు రాలేదు. తోటి ఎలుకలలో ఎలుకగా నలుగురిలో ఒకరిగా వుండాలని ఎంచక్కా అందరిలా వుంటే ఎవ్వరూ ఏమీ అనరని రెండు తోకల్లో ఒక తోక కత్తించుకున్నా ప్చ్ జనం మరలా "ఒక్క తోక ఎలుకా" అని ఎగతాళి చేశారు. ఎలాగైనా నన్ను గేలి చేసినా జనమందరి నోటితోనే మెచ్చుకొనేలా చెయ్యాలని గుండెలో దిగమింగుకొని చివరకు నాకంటూ మిగిలిన ఒక్కగానొక్క తోకను కత్తిరించికొని నెమ్మదిగా ఊర్లోకి నడుచుకుంటూ వస్తున్నా అల్లంత దూరంలో నన్ను ప్రతిరోజు గేలిచేసే జనం నావైపు అలానే నిశ్శబ్దంగా చూస్తూ వున్నారు. జనమందరూ ఇష్టపడాలని ఎంతకష్టమైనా భరించి ఇంత త్యాగం చేసిన నన్ను తప్పకుండా ఈ జనమంతా మెచ్చుకుంటారని నెమ్మదిగా వాళ్లను సమీపిస్తున్నాను. వాళ్లలో వాళ్లు గుసగుసలు బహూశా నన్ను మెచ్చుకోవడానికి పదాలు వెదుకుతున్నారేమో అనుకున్నాను. వాళ్ల సంభాషణను నా చిన్ని చెవులతో రిక్కించి మరీ వినే ప్రయత్నం చేశాను. అంతే ఒక్కసారిగా నిశ్శబ్దం బద్దలైంది. మునుపటి కంటే మరింత బిగ్గరగా పిల్లా పెద్దా అంతాకలిసి "తోకలేని ఎలుక తోకలేని ఎలుక" అని హేళన చేశారు. అంతే వాళ్ల అరుపులకు, నేనెంత నా గుండెంత ఆ గుండె జల్లుమంది ఒకే ఒక్క గెంతులో ఈ గుహలోకి వచ్చిపడ్డా అపట్నుంచి ఈ చీకటిలోనే నా బ్రతుకంతా చూడు పెద్దన్నా! ఎంత పొరపాటు చేశాను ఈ జనమంతా మెచ్చుకుంటారని వాళ్ల ఇష్టం కోసం ఎంత కష్టమైనా భరించి నాకిష్టమైన, ఎవ్వరికీ రాని, ఈ అరుదైన నాలుగు తోకల్ని కత్తిరించేసి నా బ్రతుకంతా చీకటైంది."

"ఓ పెద్దన్నా ఎలుకను చెప్తున్నా ఎలుకే కదా, అదీ నల్ల ఎలుక ఏందిలే అని వెటకారంగా తీసిపారెయ్యమాకు. స్వీయ అనుభవంతో చెప్తున్నా లోకంలో రకరకాల మనుషులు, రకరకాల మనసులు, జనమంతా నచ్చే, మెచ్చే మనిషి ఈ భూమ్మీద పుట్టలా! ఒక పని చేశామంటే లాభం పొందేవాడు మంచి అంటాడు. నష్టపోయే వాడు చెడ్డ అంటాడు. వెర్రెంకడి ప్రశ్న సామాన్యమైనది

కాదు. సాదా సీదా వాడు సమాధానం చెప్పే ప్రశ్న అసలేకాదు. నేను చెప్పేది ఒక్కటే, నిన్ను నువ్వు ఎట్టా చూసుకుంటావో ఎదుటోడ్ని కూడా అట్టాగే చూడు. వీలైనంత వరకు ఎదుటు మనిషికి మంచి చెయ్యి, మంచి చెయ్యను మనస్సు రాకపోతే కీడు మాత్రం చెయ్యమాక. అదే సగం మంచి చేసినట్టు. మనుషుల మనస్సులలో మార్పు రావాలి! మంచిని మంచనే తత్వం పెరగాలి! మంచిని స్వలాభం కోసం చెడుగా చిత్రీకరించే వారిని ఛీకొట్టాలా! ఇప్పటికిప్పుడు ఈ జనాలందరిని మార్చలేము కానీ, బిడ్డ పుట్టిన కాడ్నుంచి ఉగ్గుపాలతో ఈ నీతిని నేర్పండి, తప్పకుండా నవ సమాజాన్ని చూద్దాం, మంచిని మంచనే మనుషులను తయారు చేద్దాం, మంచిని చూసి చెడు దూరంగా పారిపోయే రోజు కోసం ఎదురు చూద్దాం. వెర్రెంకడితో ఈ మాట చెప్పు. వాడ్ని మరో ముగ్గురుకి చెప్పమను. ఆ ముగ్గురు తొమ్మిది మందికి చెప్పమను. అట్టా అట్టా ఈ ప్రపంచమంతా చెప్పమను. నే చెప్పేది నిజం. వుంటా పెద్దన్న అవతల నాకు చానా పనుంది.